

Σημαντικά σημεία των Νέων Λογιστικών Προτύπων

Σύμφωνα με τις διατάξεις του πρόσφατα ψηφισθέντος νόμου καθιερώνονται στην Ελλάδα νέα Λογιστικά Πρότυπα τα οποία ονομάζονται «Ελληνικά Λογιστικά Πρότυπα (Ε.Λ.Π.)» και τα οποία είναι αποτέλεσμα της ενσωμάτωσης στο εσωτερικό δίκαιο των λογιστικών διατάξεων της οδηγίας 34/2013 της Ευρωπαϊκής Ένωσης . Η οδηγία της Ευρωπαϊκής Ένωσης έχει σαν στόχο την δημιουργία ενός ολοκληρωμένου λογιστικού πλαισίου που να υπηρετεί την ανάγκη για διαφάνεια, αξιοπιστία και συγκρισιμότητα των οικονομικών καταστάσεων και γενικότερα της χρηματοοικονομικής πληροφόρησης στο σύνολο των επιχειρήσεων της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Τα Ε.Λ.Π είναι κατά το μεγαλύτερο μέρος αυτών εναρμονισμένα με τα Διεθνή Πρότυπα Χρηματοοικονομικής Πληροφόρησης (Δ.Π.Χ.Α.), όπως αυτά έχουν υιοθετηθεί από την Ευρωπαϊκή Ένωση. Τα Δ.Π.Χ.Α εφαρμόζονται σήμερα υποχρεωτικά από όλες τις εταιρείες που είναι εισηγμένες σε χρηματιστήρια της Ευρωπαϊκής Ένωσης ή θεωρούνται σημαντικές για το δημόσιο συμφέρον.

Με το νομοσχέδιο αυτό καθιερώνονται πλέον κοινές λογιστικές πρακτικές και τρόπος εμφάνισης των οικονομικών καταστάσεων, και για τις **μη εισηγμένες** σε χρηματιστήρια της Ευρωπαϊκής Ένωσης επιχειρήσεις, οι οποίες πλέον θα καθίστανται συγκρίσιμες και περισσότερο κατανοητές από τους διεθνείς επενδυτές.

Ορισμένα σημεία του νομοσχεδίου που αφορούν το γενικότερο πλαίσιο εφαρμογής των Ε.Λ.Π. και κρίνονται σημαντικά για αναφορά και περαιτέρω επεξήγηση, έχουν ως εξής:

1. Πεδίο εφαρμογής

Τα Ε.Λ.Π εφαρμόζονται υποχρεωτικά από 1.1.2015 σε όλα τα νομικά πρόσωπα που έχουν την μορφή της Ανωνύμου Εταιρείας, της Εταιρείας Περιορισμένης Ευθύνης, της Ομορρυθμού και Ετερορρυθμού Εταιρείας και Ατομικής Επιχείρησης. Στο πεδίο εφαρμογής των Ε.Λ.Π περιλαμβάνονται επίσης όλες οι κερδοσκοπικές και μη κερδοσκοπικές επιχειρήσεις του Δημοσίου Τομέα ή ελέγχονται από το Δημόσιο ή τελούν υπό την εποπτεία του Δημοσίου Τομέα.

2. Καθορισμός μεγέθους

Ο υποχρεώσεις εφαρμογής των Ε.Λ.Π. καθορίζονται ανάλογα με το μέγεθος της κάθε επιχείρησης, οι οποίες διακρίνονται σε: α) πολύ μικρές επιχειρήσεις, β) μικρές επιχειρήσεις, γ) μεσαίες επιχειρήσεις και δ) μεγάλες επιχειρήσεις. Τα κριτήρια διάκρισης των εταιρειών έχουν ως εξής:

Κατηγορία επιχείρησης	Σύνολο Ενεργητικού Ποσά σε Ευρώ	Κύκλος Εργασιών Ποσά σε Ευρώ	Μέσος όρος προσωπικού	Υποχρέωση κατάρτισης οικονομικών καταστάσεων
Πολύ μικρές	Μέχρι 350.000	Μέχρι 700.000	Μέχρι 10 άτομα	Ισολογισμός, Κατάσταση Αποτελεσμάτων, Προσάρτημα (Σημειώσεις)
Ομόρρυθμες, Ετερόρρυθμες, Ατομικές *		Μέχρι 1.500.000		Ως ανωτέρω
Μικρές	Μέχρι 4.000.000	Μέχρι 8.000.000	Μέχρι 50 άτομα	Ως ανωτέρω
Μεσαίες	Μέχρι 20.000.000	Μέχρι 40.000.000	Μέχρι 250 άτομα	Ισολογισμός, Κατάσταση Αποτελεσμάτων, Κατάσταση Μεταβολών Καθαρής θέσης Προσάρτημα (Σημειώσεις)
Μεγάλες	Πάνω από 20.000.000	Πάνω από 40.000.000	Πάνω από 250 άτομα	Ισολογισμός, Κατάσταση Αποτελεσμάτων, Κατάσταση Μεταβολών Καθαρής θέσης Κατάσταση Ταμειακών Ροών Προσάρτημα (Σημειώσεις)

* Οι ομόρρυθμες, ετερόρρυθμες και ατομικές επιχειρήσεις, εντάσσονται στην κατηγορία των πολύ μικρών επιχειρήσεων με μόνη προϋπόθεση ότι ο κύκλος εργασιών τους δεν υπερβαίνει το ποσό των Ευρώ 1.500.000.

Για την αλλαγή από την μία κατηγορία στην άλλη απαιτείται υπέρβαση των ανωτέρω ορίων για δύο συνεχόμενες χρήσεις. Η εφαρμογή των ανωτέρω ρυθμίσεων, ενεργοποιούνται από την χρήση που έπεται των δύο εν λόγω διαδοχικών χρήσεων.

3. Λογιστικά Αρχεία

Η κάθε επιχείρηση διατηρεί λογιστικό σύστημα βάσει του οποίου παρακολουθούνται όλες οι συναλλαγές της και καταρτίζονται οι οικονομικές καταστάσεις της. Στο λογιστικό σύστημα της επιχείρησης απαιτείται να καταχωρούνται σε λογιστική βάση τα στοιχεία των εσόδων των εξόδων, περιουσιακών στοιχείων, υποχρεώσεων και καθαρής θέσης. Παράλληλα, απαιτείται το λογιστικό σύστημα να έχει την δυνατότητα παρακολούθησης και σε φορολογική βάση των στοιχείων των εσόδων, εξόδων, περιουσιακών στοιχείων, υποχρεώσεων και της καθαρής θέσης, με σκοπό τη συμμόρφωση με τη φορολογική νομοθεσία και την υποβολή φορολογικών δηλώσεων.

Τα λογιστικά στοιχεία (παραστατικά), συμπεριλαμβανομένων των τιμολογίων πώλησης, επιτρέπεται να συντάσσονται σε γλώσσα διαφορετική από την Ελληνική. Τα λογιστικά βιβλία (αρχεία) τηρούνται στην Ελληνική γλώσσα.

Η Διοίκηση της επιχείρησης έχει την ευθύνη για την τήρηση αξιόπιστου λογιστικού συστήματος και κατάλληλων λογιστικών αρχείων για την σύνταξη των οικονομικών καταστάσεων και των άλλων πληροφοριών

4. Αρχές Σύνταξης Χρηματοοικονομικών Καταστάσεων

Όλες οι συναλλαγές και όλα τα γεγονότα που καταχωρούνται στα λογιστικά αρχεία ενσωματώνονται στις οικονομικές καταστάσεις κάθε περιόδου. Οι οικονομικές καταστάσεις αποτελούν ενιαίο σύνολο και παρουσιάζουν εύλογα, από κάθε ουσιώδη άποψη, τα αναγνωριζόμενα περιουσιακά στοιχεία, τις υποχρεώσεις, την καθαρή θέση, τα στοιχεία εσόδων, εξόδων, κερδών και ζημιών, καθώς και τις χρηματοροές της κάθε περιόδου.

Σύμφωνα με το μέγεθος της κάθε επιχείρησης συντάσσονται οι αντίστοιχες οικονομικές καταστάσεις. Η αντιστοιχία του μεγέθους της επιχείρησης και του πλήθους των οικονομικών καταστάσεων, αναφέρεται ανωτέρω στον πίνακα της παραγράφου 2 «Καθορισμός Μεγέθους».

Οι οικονομικές καταστάσεις των επιχειρήσεων καταρτίζονται σύμφωνα με τα υποδείγματα που επισυνάπτονται ως παραρτήματα στο σχετικό νομοσχέδιο. Απόκλιση από την δομή και το περιεχόμενο των υποδειγμάτων δεν επιτρέπεται, εκτός ορισμένων περιπτώσεων, όπως η περαιτέρω ανάλυση των κονδυλίων των οικονομικών καταστάσεων ή η συγχώνευση κονδυλίων με ασήμαντα ποσά. Δεν επιτρέπονται επίσης οι συμψηφισμοί στα κονδύλια των οικονομικών καταστάσεων.

Οι οικονομικές καταστάσεις καταρτίζονται με σαφήνεια σύμφωνα με τις θεμελιώδεις παραδοχές του δουλευμένου και της συνέχισης της δραστηριότητας καθώς επίσης και των παρακάτω γενικών αρχών:

- Οι λογιστικές αρχές και οι βάσεις επιμέτρησης χρησιμοποιούνται με συνέπεια από περίοδο σε περίοδο.
- Όταν τα ποσά της προηγούμενης περιόδου δεν είναι συγκρίσιμα με αυτά της κλειόμενης περιόδου προσαρμόζονται ανάλογα.
- Η αναγνώριση και η επιμέτρηση των στοιχείων του Ισολογισμού και της Κατάστασης Αποτελεσμάτων γίνεται με σύνεση και ξεχωριστά για κάθε στοιχείο.
- Συμψηφισμοί μεταξύ περιουσιακών στοιχείων και υποχρεώσεων ή μεταξύ εσόδων και εξόδων δεν επιτρέπονται.

- Οι αρνητικές προσαρμογές (υποτιμήσεις) της αξίας των περιουσιών στοιχείων και των υποχρεώσεων αναγνωρίζονται στην περίοδο που λαμβάνουν χώρα, ανεξάρτητα από το αν το αποτέλεσμα της χρήσεως είναι κέρδος ή ζημία.
- Όλα τα στοιχεία του Ισολογισμού και της Κατάστασης Αποτελεσμάτων που προκύπτουν στην τρέχουσα περίοδο, αναγνωρίζονται στην περίοδο αυτή βάσει της αρχής του δουλευμένου.
- Όλα τα στοιχεία του Ισολογισμού και της Κατάστασης Αποτελεσμάτων που προέκυψαν σε προηγούμενη περίοδο αλλά δεν έχουν αναγνωριστεί κατάλληλα, βάσει σχετικών προβλέψεων, αναγνωρίζονται στην τρέχουσα περίοδο.
- Τα υπόλοιπα έναρξης του Ισολογισμού, σε κάθε περίοδο, συμφωνούν με τα αντίστοιχα υπόλοιπα λήξης της προηγούμενης περιόδου.
- Η παραδοχή της συνέχισης της δραστηριότητας αξιολογείται για διάστημα 12 μηνών μετά την ημερομηνία του ισολογισμού.
- Κέρδη που δεν έχουν πραγματοποιηθεί την ημερομηνία ισολογισμού δεν αναγνωρίζονται.
- Ενδεχόμενα περιουσιακά στοιχεία και ενδεχόμενες υποχρεώσεις δεν αναγνωρίζονται ως στοιχεία των οικονομικών καταστάσεων.
- Οι απαιτήσεις αυτού του νόμου, σχετικά με την αναγνώριση, επιμέτρηση, παρουσίαση και ενοποίηση, μπορεί να παραβλέπονται μόνο εάν η επίπτωση της μη συμμόρφωσης δεν είναι σημαντική.
- Γεγονότα που έγιναν εμφανή μετά την λήξη της περιόδου (ημερομηνία αναφοράς), αλλά πριν από την ημερομηνία κατά την οποία το αρμόδιο όργανο εγκρίνει τις οικονομικές καταστάσεις για δημοσιοποίηση, αναγνωρίζονται στην κλειόμενη περίοδο, εφόσον αναφέρονται σε γεγονότα και συνθήκες που υπήρχαν στο τέλος αυτής της κλειόμενης περιόδου.

5. Αρχές Σύνταξης Οικονομικών Καταστάσεων σε περιπτώσεις μη συνέχισης της δραστηριότητας

Όταν οι Οικονομικές Κατάστασης δεν συντάσσονται με την θεμελιώδη παραδοχή της συνέχισης της δραστηριότητας, ακολουθούνται οι παρακάτω γενικές αρχές:

- Τα περιουσιακά στοιχεία επιμετρούνται στις καθαρές ρευστοποιήσιμες αξίες τους.
- Οι υποχρεώσεις, περιλαμβανομένων των προβλέψεων, επιμετρούνται στα ποσά που αναμένεται να απαιτηθούν για τον διακανονισμό τους.

6. Κανόνες επιμέτρησης / αποτίμησης

6.1 Ενσώματα πάγια και άυλα πάγια στοιχεία

Τα στοιχεία αυτά αναγνωρίζονται αρχικά στο κόστος κτήσης και μεταγενέστερα επιμετρούνται στο αποσβέσιμο κόστος κτήσεως. Παρέχεται η δυνατότητα, μεταγενέστερα της αρχικής αναγνώρισης τα ιδιοχρησιμοποιούμενα ακίνητα, να επιμετρηθούν σε εύλογες αξίες (παρ. 7.1).

Μεταξύ άλλων, στα πάγια περιλαμβάνονται οι δαπάνες βελτίωσης και γενικά τα στοιχεία που εκτιμάται ότι θα αποφέρουν μελλοντικά οικονομικά οφέλη.

Η αξία των παγίων περιουσιακών στοιχείων που έχουν περιορισμένη ωφέλιμη ζωή υπόκειται σε απόσβεση. Η απόσβεση αρχίζει όταν το περιουσιακό στοιχείο είναι έτοιμο για την χρήση που προορίζεται και υπολογίζεται με βάση την εκτιμώμενη διάρκεια της ωφέλιμης ζωής του.

Τα πάγια περιούσια στοιχεία, που επιμετρούνται στο κόστος, υπόκειται σε έλεγχο απομείωσης της αξίας τους, όταν υπάρχουν σχετικές ενδείξεις ότι η απομείωση είναι μόνιμου χαρακτήρα.

6.2 Χρηματοδοτική μίσθωση

Τα περιουσιακά στοιχεία που αποκτώνται από τις επιχειρήσεις με χρηματοδοτική μίσθωση (leasing), αναγνωρίζονται ως περιουσιακό στοιχείο τους, με το κόστος κτήσης που θα είχε προκύψει εάν το στοιχείο αυτό είχε αγοραστεί, με ταυτόχρονη αναγνώριση αντίστοιχης υποχρέωσης προς την εταιρεία Leasing.

6.3 Χρηματοοικονομικά περιουσιακά στοιχεία

Όλα τα χρηματοοικονομικά στοιχεία αναγνωρίζονται, αρχικά, στο κόστος. Μεταγενέστερα της πρώτης αναγνώρισης τα έντοκα χρηματοοικονομικά περιούσια στοιχεία επιμετρούνται στο αποσβέσιμο κόστος, με τη χρήση της μεθόδου του πραγματικού επιτοκίου. Τα χρηματοοικονομικά περιουσιακά στοιχεία υπόκειται σε έλεγχο απομείωσης, όταν υπάρχουν σχετικές ενδείξεις.

6.4 Αποτίμηση αποθεμάτων και υπηρεσιών

Τα αποθέματα αναγνωρίζονται αρχικά στο κόστος κτήσης. Το κόστος κτήσης περιλαμβάνει το σύνολο των δαπανών που απαιτούνται για να φθάσουν αυτά στη παρούσα θέση και κατάσταση. Το κόστος παραγωγής των προϊόντων ή υπηρεσιών προσδιορίζεται με μία από τις αποδεκτές μεθόδους κοστολόγησης και περιλαμβάνει το κόστος των πρώτων υλών, αναλωσίμων υλικών, το κόστος εργασίας και τα λοιπά κόστη που σχετίζονται με το παραγόμενο προϊόν.

Μετά την αρχική αναγνώριση τα αποθέματα επιμετρούνται στην κατά είδος χαμηλότερη αξία μεταξύ της αξίας κτήσεως και καθαρής ρευστοποιήσιμης αξίας.

6.5 Υποχρεώσεις

Οι χρηματοοικονομικές υποχρεώσεις αναγνωρίζονται αρχικά στο οφειλόμενο ποσό τους. Ποσά που αφορούν υπέρ το άρτιο ή υπό το άρτιο έκδοση καθώς και το κόστος που συνδέεται με την ανάληψη των υποχρεώσεων αντιμετωπίζονται ως έξοδα της περιόδου της πρώτης αναγνώρισης.

Μια επιχείρηση παύει να αναγνωρίζει μια χρηματοοικονομική υποχρέωση όταν και μόνο όταν, η συμβατική δέσμευση εκπληρώνεται, ακυρώνεται ή εκπνέει.

6.6 Κρατικές επιχορηγήσεις

Οι κρατικές επιχορηγήσεις που αφορούν περιουσιακά στοιχεία, αναγνωρίζονται αρχικά ως υποχρεώσεις στην περίοδο που εισπράττονται ή στην περίοδο που καθίστανται οριστική η έγκριση τους και υπάρχει βεβαιότητα ότι θα εισπραχθούν. Μεταγενέστερα της αρχικής αναγνώρισης οι κρατικές επιχορηγήσεις, αποσβένονται με την μεταφορά τους στα αποτελέσματα ως έσοδα.

6.7 Αναβαλλόμενοι φόροι

Οι επιχειρήσεις μπορεί να αναγνωρίζουν αναβαλλόμενο φόρο εισοδήματος στις οικονομικές καταστάσεις τους. Αναβαλλόμενος φόρος προκύπτει όταν ένα έσοδο ή ένα έξοδο, αναγνωρίζεται στα αποτελέσματα χρήσεως αλλά το φορολογικό όφελος ή η φορολογική επιβάρυνση αναβάλλεται και πραγματοποιείται σε μεταγενέστερο χρόνο. Οι επιχειρήσεις πρέπει να αναγνωρίζουν όλες τις αναβαλλόμενες φορολογικές υποχρεώσεις, ενώ οι φορολογικές απαιτήσεις αναγνωρίζονται στο βαθμό που είναι πιθανόν ότι θα υπάρχουν κέρδη έναντι των οποίων οι εκπιπτόμενες προσωρινές διαφορές μπορούν να χρησιμοποιηθούν.

7. Επιμέτρηση περιουσιακών στοιχείων και υποχρεώσεων στην εύλογη αξία

7.1 Ιδιοχρησιμοποιούμενα πάγια

Οι θετικές διαφορές από την επιμέτρηση στην εύλογη αξία των ιδιοχρησιμοποιούμενων ακινήτων αναγνωρίζονται, ανά στοιχείο ακινήτου, στην καθαρή θέση στη περίοδο που προκύπτουν. Οι αρνητικές διαφορές από την επιμέτρηση στην εύλογη αξία των ιδιοχρησιμοποιούμενων ακινήτων πρώτα συμψηφίζουν τυχόν υπάρχουσα θετική διαφορά εύλογης αξίας της καθαρής θέσης κατά περιουσιακό στοιχείο και το εναπομένον ποσό αναγνωρίζεται ως ζημία απομείωσης στα αποτελέσματα χρήσεως.

7.2 Επενδυτικά ακίνητα

Οι διαφορές από την επιμέτρηση των επενδυτικών ακινήτων στην εύλογη αξία τους, αναγνωρίζονται ως κέρδη ή ζημίες στα αποτελέσματα της περιόδου που προκύπτουν. Όταν τα επενδυτικά ακίνητα επιμετρούνται στην εύλογη αξία δεν υπόκεινται σε απόσβεση.

7.3 Διαθέσιμα προς πώληση χρηματοοικονομικά στοιχεία

Οι διαφορές από την επιμέτρηση στην εύλογη αξία, αναγνωρίζονται ως στοιχείο στην καθαρή θέση στην περίοδο που προκύπτουν. Το κονδύλι της καθαρής θέσης μεταφέρεται στα αποτελέσματα χρήσεως, όταν τα «Διαθέσιμα προς πώληση χρηματοοικονομικά στοιχεία» διαγραφούν ή όταν υπάρχουν αντικειμενικές ενδείξεις ότι αυτά τα περιουσιακά στοιχεία έχουν απομειωθεί.

7.4 Εμπορικό χαρτοφυλάκιο

Οι διαφορές από την επιμέτρηση στην εύλογη αξία του εμπορικού χαρτοφυλακίου, αναγνωρίζονται ως κέρδη ή ζημίες στην κατάσταση αποτελεσμάτων στην περίοδο που προκύπτουν.

7.5 Παράγωγα για αντιστάθμιση

Διακρίνονται στα παράγωγα αντιστάθμισης εύλογης αξίας και στα παράγωγα αντιστάθμισης ταμειακών ροών.

7.6 Παράγωγα αντιστάθμισης εύλογης αξίας

Όταν επιλέγεται η επιμέτρηση στην εύλογη αξία, τόσο το παράγωγο (μέσο αντιστάθμισης) όσο και το αντισταθμισμένο στοιχείο επιμετρούνται στην εύλογη αξία. Οι διαφορές από την ανωτέρω επιμέτρηση αναγνωρίζονται ως κέρδη και ζημίες στα αποτελέσματα χρήσεως.

7.7 Παράγωγα αντιστάθμισης ταμειακών ροών

Τα κέρδη και οι ζημίες από την επιμέτρηση του παραγώγου (μέσο αντιστάθμισης), αναγνωρίζονται ως στοιχείο της καθαρής θέσης. Τα ποσά αυτά (κέρδη/ ζημίες) της καθαρής θέσης μεταφέρεται στα αποτελέσματα στην ίδια περίοδο στην οποία οι αντισταθμισμένες ταμειακές ροές αναγνωρίζονται στα αποτελέσματα.

8. Απλοποιήσεις και απαλλαγές πολύ μικρών επιχειρήσεων

Για την ελαχιστοποίηση του κόστους μετάβασης στα νέα Λογιστικά Πρότυπα, έχουν προβλεφθεί, ορισμένες απαλλαγές για τις πολύ μικρές επιχειρήσεις. Ειδικότερα οι πολύ μικρές επιχειρήσεις, όπως προσδιορίζονται στην παράγραφο 2 ανωτέρω μπορούν:

- Να χρησιμοποιούν τους φορολογικούς συντελεστές για την απόσβεση των παγίων στοιχείων τους αντί της λογιστικής μεθόδου της εκτιμώμενης ωφέλιμης οικονομικής ζωής τους.
- Να μην εξετάζουν στην περίοδο αναφοράς τα άυλα περιουσιακά στοιχεία για απομείωση, αλλά να διενεργούν αποσβέσεις βάσει της ισχύουσας φορολογικής νομοθεσίας.
- Να μην εξετάζουν στην περίοδο αναφοράς τα πάγια περιουσιακά στοιχεία για απομείωση, αλλά να διενεργούν αποσβέσεις βάσει της ισχύουσας φορολογικής νομοθεσίας.
- Να αντιμετωπίζουν λογιστικά όλες τις συμβάσεις μίσθωσης σύμφωνα με τη φορολογική νομοθεσία.
- Να αναγνωρίζουν τις προβλέψεις και τις κρατικές επιχορηγήσεις σύμφωνα με την φορολογική νομοθεσία.

9. Μεταβατικές διατάξεις – Πρώτη εφαρμογή

Το μεγαλύτερο μέρος των διατάξεων του παρόντος νομοσχεδίου αρχίζει από την 1.1.2015, εκτός αν ορίζεται διαφορετικά σε συγκεκριμένες ρυθμίσεις.

Η πρώτη εφαρμογή των κανόνων επιμέτρησης και σύνταξης των οικονομικών καταστάσεων αντιμετωπίζεται ως αλλαγή λογιστικής αρχής. Όταν η αναδρομική προσαρμογή και η σύνταξη οικονομικών καταστάσεων είναι πρακτικά δυσχερής ή το απαιτούμενο κόστος είναι σημαντικό, στην αρχή της περιόδου της πρώτης εφαρμογής (transition date), η επιχείρηση μπορεί να υιοθετήσει είτε το **ιστορικό κόστος** ως βάση επιμέτρησης είτε την **εύλογη αξία**.

Σε περίπτωση που υιοθετηθεί το **ιστορικό κόστος**, ως βάση επιμέτρησης των παγίων περιουσιακών στοιχείων υπάρχουν δύο δυνατότητες που μπορεί να χρησιμοποιηθούν από τις επιχειρήσεις, ήτοι:

- Να θεωρηθούν οι λογιστικές αξίες του ισολογισμού τέλους χρήσεως της προηγούμενης περιόδου ως το τεκμαρτό κόστος (deemed cost) αυτού του στοιχείου. Μεταγενέστερα της ημερομηνίας μετάβασης οι αποσβέσεις των περιουσιακών στοιχείων πραγματοποιούνται με βάση την ωφέλιμη ζωή του παγίου στοιχείου.
- Να επιμετρηθούν τα περιουσιακά στοιχεία στην εύλογη αξία, η οποία θα θεωρείται πλέον το τεκμαρτό κόστος (deemed cost) αυτών των περιουσιών στοιχείων. Η διαφορά που θα προκύψει από την επιμέτρηση στην εύλογη αξία καταχωρείται στην καθαρή θέση. Μεταγενέστερα της ημερομηνίας μετάβασης οι αποσβέσεις των περιουσιακών στοιχείων πραγματοποιούνται με βάση την ωφέλιμη ζωή του παγίου στοιχείου.

Σε περίπτωση που υιοθετηθεί η **εύλογη αξία** ως βάση επιμέτρησης των παγίων περιουσιακών στοιχείων, η επιχείρηση επιμετρά τα περιουσιακά στοιχεία της στην εύλογη αξία. Η διαφορά που θα προκύψει από την επιμέτρηση στην εύλογη αξία καταχωρείται στην καθαρή θέση. Μεταγενέστερα της ημερομηνίας μετάβασης τα πάγια περιουσιακά στοιχεία επιμετρούνται στην εύλογη αξία τους και οι τυχόν διαφορές που θα προκύψουν αναγνωρίζονται επίσης στη καθαρή θέση.

Από την εφαρμογή του παρόντος νόμου καταργούνται όλες οι διατάξεις για το Ελληνικό Λογιστικό Σχέδιο, το Λογιστικό Σχέδιο των Τραπεζών, το Λογιστικό Σχέδιο των Ασφαλιστικών Εταιρειών κλπ. Επίσης καταργούνται όλες οι διατάξεις του Κ.Ν.2190/1920 που αναφέρονται σε αποτίμηση των περιουσιακών στοιχείων και εμφάνιση των οικονομικών καταστάσεων.

Βάση των ανωτέρω προαναφερθέντων, εκτιμούμε ότι τα νέα Λογιστικά Πρότυπα, που είναι σε μεγάλο βαθμό εναρμονισμένα με τα Διεθνή Λογιστικά Πρότυπα, αποτυπώνουν πιο αξιόπιστα την οικονομική κατάσταση και την δραστηριότητα των επιχειρήσεων και καθιστούν αυτές συγκρίσιμες με ομοειδείς επιχειρήσεις σε όλη την Ευρωπαϊκή Ένωση.

Αθήνα 26 Νοεμβρίου 2014

Νικόλαος Τσιμπούκας

Ορκωτός Ελεγκτής Λογιστής

DFK PD AUDIT A.E.